

РЕШЕНИЕ

№ 4438

гр. София, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. И.ОВА
в присъствието на прокурора
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА Административно наказателно дело № 20221110201088 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

С Решение № 343 от 20.01.2022г., постановено по к. н. а. х. дело № 10297/2021г. на Административен съд – София-град, е било отменено Решение от 20.08.2021г., постановено по н. а. х. дело № 12739/2020г. на СРС-НО, 114-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 38-59 от 25.08.2020г., издадено от Д. Г.-председател на Държавната агенция „Национална сигурност“, с което на „Д.- Ж.“ ЕАД, ЕИКна основание чл. 116, ал. 3, т. 3 от ЗМИП за нарушение на чл. 53, ал. 7, изречение първо, вр. с ал. 1, вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева, като делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС и е образувано настоящото дело.

В подадената жалба от „Д.- Ж.“ ЕАД се релевират доводи, че наказателното постановление е издадено при неспазване на установената форма; нарушение на административнопроизводствените правила, като административнонаказващият орган е приложил неправилно материално правните разпоредби и е наложил санкция, несъответстваща с целта на закона. Иска се отмяна на процесното наказателно постановление.

Жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Д. К., която моли

съдът да постанови решение, с което процесното НП да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, като излага подробни съображения. Претендира сторените разноси и представя списък за тях. Моли за присъждане и на разноските от предходното производство.

Въззиваемата страна, Председател на държавна агенция „Национална сигурност“, редовно призована, се представлява от държавен служител с юридическо образование – М. А. Тя моли жалбата да бъде оставена без уважение, а НП да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно. Възразява срещу претендираните разноси, като в случай, че бъдат уважени моли да бъдат до съответния минимум. Претендира разноси на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН. Представени са писмени бележки.

Съдът след като прецени изложените от страните твърдения и събраните по делото писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице, спрямо което е наложено административно наказание и е в срок, поради което е процесуално допустима.

На 01.05.2019г. в гр. София, между „Д.-Ж.“ ЕАД, ЕИК, чрез Л. С. в качеството и на ръководител на А. В., Регион София, Собствени Канали и „Р. К.“ ООД, ЕИК, представлявано от С. Б. Ц., ЕГН *****, в качеството му на управител, е изготвено рамково споразумение №... / 28.05.2019г., полица за корпоративна спестовна програма- „ Т. 30 “, групова застраховка „ Живот “ за доживяване на определен срок, въз основа на събрана преддоговорна информация от 01.05.2019г.

По силата на това рамково споразумение се установява делово взаимоотношение по смисъла на параграф 1, т. 3 от ДР на ЗМИП и за „Д.- Ж.“ ЕАД възниква задължение да идентифицира законния представител на клиента си „Р. К.“ ООД, ЕИК ... , като приложи разпоредбата на чл. 54, ал. 7, изречение първо, която предвижда, че идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане копие от него.

Разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗМИП задължава лицата по чл. 4 от ЗМИП да идентифицират клиентите си и да проверят тяхната идентификация преди установяването на делови взаимоотношения, респективно и преди сключването на застрахователен договор.

Като задължен субект по чл. 4, т. 5 от ЗМИП „Д.-Ж.“ ЕАД е било длъжно да идентифицира законния представител на клиента си „Р. К.“ ООД, а именно С. Б. Ц., ЕГН *****, съгласно изискванията на чл. 54, ал. 7, изречение първо, като приложи разпоредбата на чл. 53 от ЗМИП, а именно чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

В процеса на проверката с писмо вх. № 92- 1429 /19. 11. 2019г. по описа на „Д.-Ж. “ ЕАД, Централно управление е изискано заверено копие на клиентското досие на „Р. К.“ ООД.

С протокол за доброволно предаване с вх. № ФР-11- 10340/ 25.11.2019г. по описа на САД „Ф. р.“ на ДАНС, приложен към него СД, вх. № ФР- 16- 1195/ 25.11.2019г., както и приложено на хартиен носител, от страна на Д.-Ж.“ ЕАД е представено клиентско досие, съдържащо : сключен застрахователен договор, рамково споразумение №..... / 28.05.2019г., полица за корпоративна спестовна програма- „ Т. 30 “, групов застраховка „ Живот “ за доживяване на определен срок, предложение-въпросник с анализ на клиентските нужди, декларация по чл. 142, ал. 1 от ДОПК, допълнителна информация за коректно попълване на настоящата декларация по ДОПК, декларация по чл. 4, ал. 7 и чл. 6, ал. 5, т. 3 от ЗМИП (отм.) от 01.05.2019 г., актуално състояние на дружеството от 29.05.2019 г., копие на лична карта на Р. А. П. и справка за български лични документи за актуалност на документа към 29.05.2019 г., копие на лична карта на С. Б. Ц., издадена на 05.11.2019 г., справка за български лични документи за актуалност на номера на л.карта на С. Ц. към 29.0.2019 г., формуляр за оценка на рисковия профил от 29.05.2019 г.

По време на проверката е установено, че по отношение идентификацията на законния представител на „Р. К.“ ООД, С. Б. Ц. е предоставено копие от официален документ за самоличност, а именно лична карта с №....., издадена на ... г., която не е съществувала в правния мир към момента на встъпване в делови отношения с дата 01.05.2019г. От наличния в клиентското досие въпросник е било установено, че в идентификационните данни на Ц. фигурира лична карта с №....., издадена на ... г. от МВР- С. Поради това било прието, че „Д.-Ж.“ не е идентифицирало законния представител на своя клиент „Р. К.“ ООД, чрез способите, посочени в чл. 54, ал. 7, изр. 1- во, вр. с ал. 1, вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, а именно чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него преди сключване на рамково споразумение №.....

В хода на проверката били установени над 5 броя нарушения на разпоредбата на чл.54, ал. 7, изречение първо, вр. с чл.53, ал. 1 и чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, което съгласно §1, т. 15 от ЗМИП представлява системно нарушение и е наказуемо съгласно чл. 116, ал. 3, т. 3 от ЗМИП.

За извършеното административно нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ФР-10-1574 от 19.05.2020г. в присъствието на двама свидетели. Същият бил подписан без възражения. В тридневния срок по чл.44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения, които са приети за неоснователни.

Въз основа на АУАН Д. Г. - председател на Държавната агенция „Национална

сигурност“, издал НП № 38-59/25.08.2020г., с което на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 /двадесет хиляди / лева на основание чл. 116, ал. 3, т. 3 от ЗМИП за извършено нарушение на чл. 53, ал. 7, изречение първо, вр. с ал. 1, вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП.

Гореизложената фактическа обстановка се установява по категоричен начин от показанията на свидетелят И. С. Н., както и писмените доказателства по делото, приети по надлежния процесуален ред, които съдът кредитира изцяло.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия закон.

След извършването на служебна проверка съдът счита, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и при спазване на сроковете по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели и на представител на санкционираното дружество, а НП е надлежно връчено. Спазени са сроковете по чл. 34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.

Според изречение първо на чл. 54, ал. 7 от ЗМИП „По отношение на законните представители на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, се прилага чл. 53.

Според разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП „Идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

Според правилото на чл. 15, ал. 1 от ЗМИП „Мерките за комплексна проверка на клиентите по чл. 10, т. 1 и 2 се прилагат преди установяването на делови взаимоотношения, открИ.ето на сметка по чл. 11, ал. 1, т. 1, извършването на случайна операция или сключването на случайната сделка по чл. 11, ал. 1, т. 2 – 4, вписването в регистъра по чл. 12, ал. 1, т. 1, извършването на операция или сделка по чл. 12, ал. 1, т. 2 и 3, влизането в сила на постановлението за възлагане по проведена публична продажба по чл. 13, ал. 2 или сключването на застрахователен договор по чл. 19, ал. 1, освен в предвидените от закона случаи.“

В конкретния случай от доказателствения материал по делото се установи, че на

01.05.2019г. в гр. С., между „Д.-Ж.“ ЕАД, и „Р. К.“ ООД, е изготвено рамково споразумение №...../ 28.05.2019г., полица за корпоративна спестовна програма- „ Т. 30 “ и групов застраховка „ Живот “ за доживяване на определен срок. С изготвянето на рамковото споразумение се е установило делово взаимоотношение по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗМИП, според който деловото взаимоотношение е стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по ЗМИП и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност.

„Д.-Ж.“ ЕАД, в качеството си на застрахователно и презастрахователно дружество, извършващо дейност на територията на Република България е задължено лице по смисъла на чл. 4, т. 5 от ЗМИП.

Според правилото на чл. 53, ал. 6 от ЗМИП при липса на друга възможност събирането на данните по ал. 2, т. 3 и 5 може да се извърши и чрез представянето на други официални документи или документи от надежден и независим източник, но в случая съдът смята, че не е имало пречка да бъде представен официален документ за самоличност и бъде снето на копие от него.

Поради гореизложеното съдът смята, че дружеството жалбоподател е нарушило разпоредбите на чл. 54, ал. 7 изр. 1 вр. с чл. 53, ал. 1 и чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, като на 01.05.2019 г. не е снето копие от официален документ за самоличност на С. Б. Ц., който е законен представител на „Р. К.“ ООД, поради което съдът приема, че е нарушена разпоредбата на чл. 54, ал. 7 вр. с чл. 53, ал. 1 от ЗМИП.

В конкретния случай не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава съществено от другите случаи на нарушения от същия вид.

Съдът обаче смята за основателно възражението на жалбоподателя, че административнонаказващият орган неправилно е определил нарушението като системно, поради което е приложил санкционната норма на чл. 116, ал. 3, т. 3 от ЗМИП. Съгласно параграф 1, т. 15 от допълнителните разпоредби на ЗМИП системно нарушение е налице, когато са извършени пет или повече административни нарушения на този закон или на Правилника за прилагането му от същия вид в рамките на една година. За да се определи едно нарушение за системно е необходимо преди извършването му да са извършени поне още четири нарушения от същия вид в рамките на същата година, без да е необходимо те да са установени с влезли в сила наказателни постановления. В конкретния случай се сочи, че дружеството е извършило общо шест нарушения, за всяко от които е съставен АУАН, като всеки един АУАН е посочен в НП. Административнонаказващият орган неправилно е приел, че в случая е налице квалифициращото обстоятелство за системно нарушение, тъй като, за да се приеме, че е налице системност, актосъставителят е следвало да издаде един АУАН, в който да

опише всички нарушения, които са открити в хода на проверката, което да издаде едно наказателно постановление и с него да наложи една общо имуществена санкция за системност, прилагайки именно санкционната норма на чл. 116, ал. 3, т. 3 от ЗМИП, а не формално да изреди съставените актове за установяване на административно нарушение, които счита, че обуславят системност.

В случая на дружеството, което е лице по смисъла на чл. 4, т. 5 от ЗМИП, според чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП следва да бъде наложена имуществена санкция в размер от 5 000 лева до 50 000 лева. Като съобрази характера и тежестта на извършеното нарушение и като взе предвид липсата на данни за причинени вреди, настоящата съдебна инстанция намира за необходимо да определи санкцията за извършеното нарушение в законоустановения минимум от 5 000 /пет хиляди/ лева.

Поради гореизложеното процесното наказателно постановление следва да бъде изменено.

С оглед изхода на делото, претенцията на ответната страна за присъждане на възнаграждение защита от служител с юридическо образование се явява основателна. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, като размерът му не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от ЗПП, което от своя страна препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ.

Според разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ е определено възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания - от 80 до 150 лв.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати по сметка на ДАНС възнаграждение за служител с юридическо образование в размер на 80 лева за осъщественото процесуално представителство пред настоящата инстанция, определен съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и в съответствие с предмета на делото и неговата фактическа и правна сложност.

Предвид изхода на делото и доколкото прие, че НП следва да бъде изменено единствено в санкционната му част, то и претенцията на процесуалния представител на дружеството жалбоподател се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение. Настоящия съдебен състав споделя виждането, че разноски за другата страна се дължат единствено когато съдът отмени НП.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т. 4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 38-59 от 25.08.2020г., издадено от Д. Г.- председател на Държавната агенция „Национална сигурност“, с което на „Д.-Ж.“ ЕАД, ЕИК на основание чл. 116, ал. 3, т. 3 от ЗМИП за нарушение на чл. 53, ал. 7, изречение първо, вр. с ал. 1, вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева, като на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП **НАМАЛЯВА** размера на наложената имуществена санкция на 5 000 /пет хиляди/ лева.

ОСЪЖДА „Д.Ж.“ ЕАД, ЕИК да заплати по сметка на Държавна агенция „Национална сигурност“ разноски в размер на 80,00 (осемдесет) лева, представляващи възнаграждение за защита от служител с юридическо образование.

ОСТАВЯ без уважение искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14 – дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено по реда на глава XII от АПК, на касационните основания предвидени в НПК .

Съдия при Софийски районен съд: _____